

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 12 czerwca 2024 r. – TJ/Comunidad de Madrid

(Sprawa C-418/24, Obadal ⁽¹⁾)

(C/2024/5603)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: TJ

Strona przeciwna: Comunidad de Madrid

przy udziale: Ministerio Fiscal

Pytania prejudycjalne

1. Główne. Czy orzecznictwo, które stojąc na straży zasad równości, kwalifikacji, umiejętności i niedyskryminacji w swobodnym przepływie pracowników, odmawia uznania statusu pracowników zatrudnionych na stałe w sektorze publicznym pracownikom zatrudnionym na czas nieokreślony, ale nie na stałe, jest sprzeczne z klauzulą 5 porozumienia ramowego ⁽²⁾?
2. Dodatkowe. W przypadku odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie: Czy przyznanie pracownikowi zatrudnionemu na czas nieokreślony, ale nie na stałe, odszkodowania o skutku odstraszającym w związku z ustaniem stosunku pracy, można uznać za odpowiedni środek zapobiegania i, w stosownych przypadkach, karania zgodnie z klauzulą 5 porozumienia ramowego nadużyć wynikających ze stosowania kolejnych umów na czas określony w sektorze publicznym?

⁽¹⁾ Niniejszej sprawie została nadana fikcyjna nazwa. Nie odpowiada ona rzeczywistej nazwie ani rzeczywistemu nazwisku żadnej ze stron postępowania.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotycząca Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC), Dz.U. 1999, L 175, s. 43.